

Vlada Ceylona ponuja nagrade za obvestila

Vlada je objavila, da bo dala nagrade za obvestila, ki bodo privedla do odkritja upornikov na Ceylonu.

COLOMBO, Ceylon. — Obranbeno in zunanje ministrstvo je pozvalo prebivalstvo, naj obvesti oblasti o vsem, kar ve o upornikih "Guevarovcih". Obvestila, ki bodo privedla do njihovega odkritja, bodo dobila denarne nagrade. Kdor kaj ve o upornikih, naj stopi v stik z najbližjo policijsko postajo.

Poziv in ponudba denarnih nagrad za obvestila o upornikih je sledil pozivu predsednice vlade S. Bandaranaike upornikom, naj končajo upor in se predajo vladi. Obljubila je, da bo postopala z njimi v tem slučaju milostno, nihče od njih ne bo trpel kakšnega nasilja, če se bo sam predal vladnim silam. Podrobnosti o pogojih predaje še niso bile objavljene.

Vlada in oborožene sile nastopajo na splošno proti upornikom odločno in z rabo sile ter nasilja, da bi prebivalstvo prepričala, da ne bi podpiralo upornikov. Poročila trdijo, da je bilo na tisoče mladih ljudi prijetih in zaprtih. Policija prijete muči, da bi dobila od njih kake vesti in priznanja.

Po privatnih sodbah je gverilcev okoli 70.000, najmanj dvacet tisoč pa njihovih podpornikov med prebivalstvom. Poveljnik vojske gen. Sepala Attiyegalle je med tem izjavil, da je v gverili "najmanj 10.000 mladih ljudi, od tega kakih 3.000 izvežbanih gverilcev". Njihova povprečna starost je 20 let, med njimi je veliko študentov visokih šol in mladih ljudi, ki so visoke šole končali, pa so ostali brez dela in službe. Nekateri sodelujejo, da upor podpirajo levičarji, tudi tisti, ki so zastopani v vladi. Prijetih naj bi bilo najmanj 28 članov parlamenta, ki so osumljeni simpatij in podpiranja upornikov.

Duhovniki v Vatikanu naj imajo skromne avtomobile

VATIKAN. — Na namig od zgoraj, najbrže od državnega tajnika kardinala Villota, so lastniki vatikanskih avtomobilov začeli zamenjati svoje udobnejše, pa tudi dražje osebne avtomobile za vozove cenejše vrste.

Papež rabi navadno Mercedes s premakljivo streho, ima pa še par drugih, ki so mu jih poklonile nekatere romarske skupine. Vsi ti avtomobili so le v rezervi.

Mao voljan sprejeti Nixona kot "turista" ali kot predsednika!

CLEVELAND, O. — Znani prijatelj Mao Tsetunga Edgar Snow, pravi v članku, napisanem za časopis "Life", da mu je Mao dejal, da "bo vesel razgovora z Nixonom, pa naj bo kot s turistom ali kot s predsednikom ZDA".

Oblačno z verjetnostjo dežja in neviht. Najvišja temperatura okoli 55.

Novi grobovi

LeRoy D. Kintz

V Richmond Heights splošni bolnišnici je umrl včeraj 50 let stari LeRoy D. Kintz s 36603 Ridge Rd., Willoughby, rojen v Clevelandu, notranji dekorater, mož Rose, roj. Eberl, oče Lawrence, Mrs. Douglas Shelia in Mrs. John Rossa, 2-krat stari oče, brat Mrs. Jack Kessler (Kalif.), Mrs. Anthony Zalar, Mrs. John DeMell, Earl Kintz, Mrs. William Manak in Mrs. Robert Skiba, sin Mrs. Catherine Kintz, roj. Klinger. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. v petek ob 8.45, v cerkev Brezmadežnega Spočetja v Willoughby ob 9.30, nato na All Souls pokopališče. Truplo pokojnika bo položeno na mrtvaški oder nocoj ob sedmih.

V Kongresu je na vrsti zdravstveno zavarovanje

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Nixon je že pred tedni napovedal svoj zakonski predlog o zdravstvenem zavarovanju, ki so ga zaenkrat deležni le starejši, ki prejemajo pokojnine Socialne varnosti. Novi predlog bo raztegnil zavarovanje tudi na mlajše.

Pravzaprav je Nixon poslal Kongresu dva predloga o istem problemu. Prvi predlog je bil izročen Senatu že pretekli teden. Med tem so se mali trgovci pritožili, da jih predlog preveč obremenjuje, zato je Nixon poslal ta teden nov predlog Predstavniškemu domu. Je to nekako izreden slučaj, da zvezna vlada pošilja Kongresu dva zakonska predloga o istem predmetu.

Zaradi tega zakonodajni postopek ne bo zavlečen, bo pa pri vsem tem dolgotrajen. Vpoštevati moramo, da obstaja tudi predlog za povišanje prispevkov za Socialno varnost, kar bo pomenilo občutno novo breme za zavarovance s srednjimi dohodki do letnih \$9.000. Poleg tega še ne živimo v konjunkturi, to šele pričakujemo. Vse to bo dalo kongresnim organom povod, da bodo pri odmeri stroškov za socialno politiko zelo pazljivi in da se jim s postopkom ne bo preveč mudilo.

Mednarodni vpliv pakistanske državljanske vojne se zapleta

KARACHI, Pak. — Ko je izbruhnila državljanska vojna v Pakistanu, smo mislili, da bodo vse prizadete velesile, Amerika, Kitajska, Sovjetska zveza in Indija, lahko nadaljevale svojo dosedanje politiko nampram pakistanski vladi. Kmalu se je pokazalo, da to ne bo mogoče. Sedaj smo že tako daleč, da vse te velesile same ne vedo, kako bi v tem problemu najbolj varovale svoje lastne interese. Vzemimo jih kar po vrsti!

Amerika je za Pakistan žrtvovala dosti denarja, pa tudi blaga in orožja ni ravno malo poslala v to revno deželo. Vse to je delala v upanju, da bo Pakistan mirna država, akoravno njeni odnosi do Indije niso obetali nič kaj dobrega. Naša diplomacija skuša tudi sedaj biti v dobrih stikih s pakistansko diktaturo, pa je to zmeraj težje. Najprvo je to deloma zakrivil Pakistan sam.

Amerika je dobavila Pakistanu dosti orožja pod izrec-

Ču En-laj prijazen do ljudstva, ne vlade ZDA

Predsednik vlade LR Kitajske podprl "ameriško ljudstvo v njegovem pravičnem boju proti politiki vlade ZDA".

WASHINGTON, D.C. — Ko se tu prizadevajo za izboljšanje odnosov z Ljudsko republiko Kitajsko, kažejo tam vso naklonjenost "ameriškega ljudstva v njegovem pravičnem boju proti politiki vlade ZDA v napadnih vojni in rasnem zapostavljanju". Predsednik vlade Ču En-laj je dejal na banketu v Peipingu, da "zda revolucionarni vihar ameriškega ljudstva proti Nixonovi vladni politiki napadalne vojne naglo in močno raste".

Predsednik peipinske kitajske vlade je prav tako ostro napadel "ameriški imperializem" in "njegove lakaje", ki govorijo na banketu konference indokitskih držav ob prvi obletnici njihove povezave k skupnemu naporu proti "ameriškim napadalcem". Konferenci je predsedoval princ Norodom Sihanuk, ki je v Peipingu še vedno smatralo za predsednika Kambodže, na njej pa so bili zastopniki Severnega Vietnama, južnovietnamske proviziornice vlade, Pathet Lao, rdeče organizacije v Laosu, in Severne Koreje.

Pri slavnosti je bilo navzočih tudi več zahodnih časnikarjev. Ti poročajo, da je bil Ču En-laj kljub ostrim besedam na račun vlade v napadih na splošno zmernejši kot ob sličnih priložnostih v preteklosti.

Neobičajno oglaševanje

NEW YORK, N.Y. — Consolidated Edison Company se je odločila pozvati svoje odjemalce, naj štedijo z električnim tokom, ker ga ne more več proizvajati v taki meri, kot raste povpraševanje po njem.

Družba enostavno ne more več dobiti primernega prostora, kjer bi lahko postavila elektrarne. Predsednik upravnega odbora družbe Charles F. Luce je dejal, da jih bo morala graditi na velikih ladjah, ki bodo zasidrane daleč od brega na odprtem morju.

Sezonska politika pri komunistih za kongrese, v svobodi za volitve

CLEVELAND, O. — Vsako pomlad doseže plezanje politike navzgor svoj višek v pozni pomladi, navadno v marcu in aprilu. To so menda ugotovili že v rimskih časih. Tudi letos ta tradicionalni politični pojav ni izostal.

Komunistični svet se je vrgel na Kongrese. Na njih je treba najmanj voliti in najlažje "normalizirati" volitve odborov in komisij, pa tudi vodstev itd. Začeli so letos v Moskvi, nato je prišla na vrsto Sofija. Sedaj pripravljajo kongres tudi češko-slovaški tovariši. Le Poljaki so zaostali. Na Madžarskem so pa imeli parlamentarne volitve.

V svobodnem svetu ne manjka volitev. Imeli so jih na primer v deželi Schleswig-Holstein v Zahodni Nemčiji, kjer je volilni izid pokazal, da se volivci tudi tam zbirajo le okoli obeh največjih strank, krščanskih demokratov in socialnih demokratov. V Avstriji so preteklo nedeljo izvolili ponovno za predsednika republike socialista Jonasa, v Južni Koreji pa včeraj za veliko večino Parka.

ROGERS VABI KITAJSKO K USTVARJALNEMU DELU

Državni tajnik William P. Rogers je na konferenci SEATO v Londonu včeraj pozval Kitajsko, naj začne igrati ustvarjalno in ne uničevalno vlogo v jugovzhodni Aziji. ZDA bodo tekom enega meseca odločile o svojem stališču do sprejema LR Kitajske v Združene narode.

LONDON, Vel. Brit. — Včeraj je ameriški državni tajnik William P. Rogers na zasedanju SEATO dejal, da je politika ZDA potegniti Peiping v neposredno sodelovanje v Aziji, ki "spoštuje in sprejema politično razliknost". Pozval je Kitajsko k ustvarjalnemu sodelovanju v Aziji namesto k uničevalnemu. Očitno je, da bi Washington rad pridobil Peiping za sodelovanje ali vsaj za tiho podporo pri svojih naporih za končanje vojskovanja v Indokini. Znano je namreč, da je vpliv Peipinga v Hanoi, pa tudi pri komunističnih skupinah v Laosu, Južnem Vietnamu in v Kambodži močnejši od moskovskega, pa četudi je sovjetska pomoč rdečim v Indokini veliko večja od kitajske.

Zasedanja SEATO, Zveze za jugovzhodno Azijo, se udeležujejo zunanji ministri ZDA, Velike Britanije, Avstralije, Nove Zelandije, Filipinov in Tajske. Članici sta tudi Francija in Pakistan, ki pa se že več let držita ob strani. Pakistan je tokrat zastopal, Francija je pa zopet izostala.

W. P. Rogers je dejal britanskemu zunanjemu ministru Alexu Douglas-Home, da so bode ZDA v teku enega meseca odločile, kakšno stališče bodo zavzele prihodno jesen v vprašanju zastopstva Kitajske v Združenih narodih. Posebna predsedniška komisija je priporočila članstvo obeh Kitajsk v poselnih in da se armada brezposelnih vsako leto poveča za 4.000 novih izobražencev, ki zastoj iščejo zaposlitve.

Da vlada zmaga, je treba pripisati pomoči od zunaj. Bandaranaike bo morala sedaj razvrednotiti ceylonsko valuto in iskati nova posojila. Upajo, da je državljanska vojna zmogla in da ji njena stranka ne bo več dovolila, da uveljavlja svoje simpatije do levičarskih socialističnih tokov.

Ceylonsko državljansko vojno zakrivila vlada

COLOMBO, Ceylon. — Mrs. Siramavo Bandaranaike ni komunistka, je pa navdušena oboževalka levičarskih socialističnih idej, ki niso daleč od komunističnih. Zato ni pravi čas stopila na prste komunistom in levičarskim socialistom, ki so pod okriljem njenih simpatij pripravljali pravo revolucijo. Vse skupaj je opazila prepozno in šele zadnji trenutek proglasila obsedno stanje in začela upornike preganjati z vsemi silami, kar jih je imela na razpolago.

Pravijo, da je pri tem tudi zmaga. Vpoštevati je treba, da je v deželi z 12,5 milijoni prebivalcev nad pol milijona brez-

Iz Clevelanda in okolice

Dvanajsta obletnica — Jutri ob pol osmih zjutraj bo v cerkvi sv. Vida maša zadušnica za pokojno Ursulo Gartroza ob 12. obletnici njene smrti.

"Matura" uspela — V nedeljo je bila predstava "Mature", ki jo je podala slovenska mladina v dvorani Slovenskega doma na Holmes Avenue, izredno lepo obiskana. Igra je bila lepo podana, posebno pazljivo so polagali igralci tudi na pravilno izgovarjavo. Mladim, ki so se trudili s pravico in zato tudi uspešno nastopili, čestitamo in jim želimo vstranosti pri njihovem kulturnem naporu.

Samo še par sedežev — Kdor bi rad potoval v Washington na posvete Slovenske kapele 13. avgusta t.l. s pevskim zborom Korotanom, naj pokliče tel. št. 391-4767. Na razpolago je še nekaj sedežev!

Andrica nas je obiskal — Znani sodelavec The Cleveland Press Theodor Andrica, ki zastopa zadnji dve leti ta list kot poročevalec na Dunaju v Avstriji, je na daljšem dopustu v ZDA. Včeraj popoldne se je oglasil v uredništvu AD in ostal na daljšem razgovoru o razmerah med Slovenci v Clevelandu in drugod po ZDA, pa tudi o razmerah v Sloveniji in Jugoslaviji. Hvala za obisk!

Nixon poln upanja

Predsednik ZDA je dejal, da je najhujša inflacija za nami, da pa bomo doživeli še nova "nihanja". Ameriški delež v vojni v Indokini gre tudi h kraju.

WASHINGTON, D.C. — Predsednik R. M. Nixon je govoril Trgovinski zbornici ZDA pretekli ponedeljek in jo zagotavljal, da bo gospodarstvo ostalo svobodno brez vladnega nadzora. Trdil je, da je najhujša inflacija za nami in da se ZDA bližajo koncu svojega vpleta v vojskovanje v jugovzhodni Aziji na način, ki nam bo omogočil, da ostanemo vpleteni v gradnji miru po vsem svetu za cel človeški rod.

Največje priznanje je predsednik žel ob zagotovitvi svobodnega gospodarstva in zlasti, ki je dejal, da bodo morali vsi, ki so zdravi, pomagati "potiskati z nami ostalimi" deželo in njeno gospodarstvo, ker ne bodo dobili več javne podpore. Predsednik je razlagal in se priporočal za podporo svojemu načrtu reorganizacije javnega podpiranja potrebnih.

Gospodarstvo stopa v "dobo solidnega, stalnega širjenja" — načina rasti, ki ga dežela potrebuje za preskrbo novih delovnih mest ljudem in novih priložnosti za poslovni svet", je dejal predsednik in se skliceval na podatke o inflaciji in rasti produkcije in prodaje. Med tem ko je znašala inflacija leta 1969 nekaj preko 6%, lani okoli 5,5%, je padla v prvem četrtletju na povprečje 2,7%. Predsednik je priznal, da je treba pričakovati v prihodnjih mesecih v tem pogledu "nihanje", toda najhujše je vsekakor za nami.

Kakim 2.300 delegatom iz vse dežele je Nixon zatrjeval, da so lahko prepričani, da bo narod odklonil nasvete novih izolacionistov, da bodo ZDA končale svoj vplet v vojno v jugovzhodni Aziji na način, ki bo pomagal graditi človeški rod miru po vsem svetu. "Naš cilj je popoln umik ameriških čet iz Vietnama na način, ki bo jamčil vrnitev vojnih ujetnikov in dal Južnemu Vietnamu priložnost prepričati komunistom prevzem oblasti", je dejal predsednik ZDA.

Najdaljši most

SALT LAKE CITY, Utah. — Najdaljši železniški most v ZDA je 12 milj dolga zgradba, po kateri teče železniška proga preko Velikega Slanega jezera v Utahu.

Sedanji izbruh Etno so največji v zadnjih dveh desetletjih. V glavnem so prizadeta južna pobočja Etno.

Etna bruhla dalje

CATANIA, It. — Strokovnjaki preudarjajo ali ne bi bilo koristno vreči v žrelo ognjenika Etna, ki bruhla od začetka meseca vedno znova, bombe in tako izbruhe lave ustavi.

Sedanji izbruh Etno so največji v zadnjih dveh desetletjih. V glavnem so prizadeta južna pobočja Etno.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$19.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$19.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 83

No. 83 Weds., April 28, 1971

Obrambni tajnik Laird v narodni obrambi

O naši zunanji politiki ima prvo in zadnjo besedo predsednik ZDA, trenutno je to Nixon, ki ne skriva načrtov, kako si zamišlja to politiko. Seveda se more pečati le z načelnimi vprašanji, praktične poteze mu pomagajo reševati njegovi tajniki, pa tudi senat s svojimi odbori. Nixon je že davno povedal, da misli omejiti našo narodno obrambo samo na zahteve naših narodnih interesov. Kaj so ti narodni interesi in kaj zahtevajo, to je pa že težje vprašanje, ki se je konkretno pojavilo o zadnji svetovni vojni že l. 1946 pod Trumanom (obramba Evrope), Kennedyjem (problem Kube) in pozneje še vojskovanje v Vietnamu. Korejska vojna je bila le intermezzo, ki je pomagal razčistiti osnovno vprašanje.

Seveda se zanima za to vprašanje tudi naša javnost že od l. 1945. Poteklo je najprej precej časa, da smo pravilno postavili naš glavni narodni interes: varnost naše dežele. Odgovor smo našli primeroma hitro, vendar pa ni nanj takoj pristala vsa dežela. Odgovor je bil pa jasen in razumljiv: naše meje se dotikajo dveh oceanov, mejimo pa na dve državi, ki ne pomenita nevarnosti za našo deželo: Kanado in Mehiko. Potemtakem moramo iskati našo varnost v našem vojnem letalstvu in naši vojni mornarici, ne pa morda le v naši armadi. Tudi v tem vrstnem redu ni bilo dosti sporov.

Nastali so takrat, ko smo se odločili, da sistem naše varnosti podpremo z obrambnimi pogodbami po vsem svetu. Te pogodbe so nas obvezale, da branimo tudi ozemlja naših zaveznikov po vsem svetu. Tako so nas pogodbe o medsebojni obrambi prisilile, da smo ustvarjali vojaške postojanke po vsem svetu, navadno z velikimi materialnimi žrtvami, dočim naši zavezniki niso bili tako vneti za organiziranje lastnih obrambnih sistemov. To je dovedlo do tega, da smo trošili za našo narodno obrambo več, kot smo pričakovali, kar je šlo na škodo drugih izdatkov v našem zveznem proračunu.

Pri tem smo doživeli še drugo presenečenje: zapletli smo se v partizanski sistem vojskovanja, ki ga nismo znali organizirati in ki ga ne znajo organizirati tudi naši zavezniki, kar nam povzroča velike materialne in človeške žrtve, posebno v vojskovanju na Indokitajskem.

Vse to je streznilo našo javnost. Začela je kritično gledati na sistem naše narodne obrambe. Med prvimi, ki je to storil, je bil bivši predsednik Eisenhower, ki je odsvetoval vojskovanje, ki nas vodi v notranjost tujih dežel, ki jih ne poznamo zadosti. Njegovo stališče je bilo jasno: ZDA naj se držijo morske obale, naj ne silijo na kopno. Tam naj se vojskujejo zavezniki, seveda ob podpori našega letalstva in naše vojne mornarice. Eisenhowerjevo stališče ni tako hitro zmagalo, pozna še danes svoje nasprotnike, čeprav se je Nixon sam odločil zanj in ga tudi zagovarja. Ne čuti se politično dosti močnega, da bi hitreje likvidiral tiste naše obveze, ki izvirajo iz dobe, ko smo načrtno in prostovoljno prenesli del našega vojskovanja tudi na kopno tistih dežel naših zaveznikov, kjer smo se zapletli v vojskovanje. Te obveze nas tarejo na dva načina: vojskovati se moramo na partizanski način na kopnem v notranjosti tujih dežel, druge pa moramo vzdrževati naše oborožene sile na tujih postojankah, akoravno ni tam dejansko nobenih vojaških operacij.

Tako stanje je za našo deželo trajno nevzdržno. Tako vsaj misli večina naše javnosti in njenih poklicnih političnih organov, predvsem Kongresa. Kako naj ga likvidiramo? Načrtov ne manjka, na splošno bi rekli, da imajo optimisti svojega, pesimisti pa tudi svojega. Stičnih točk med obema sistemoma načrtov je malo. Opozorili bi le na najvažnejšega: Najpreje je treba likvidirati vojskovanje na Indokitajskem, ki je naša najbolj kočljiva točka. Potem naj pride na vrsto likvidacija naših vojaških postojank na tujem, posebno v Evropi. Istočasno je treba poskrbeti, da se ZDA ne bodo zapletle v nove obveze, ki bi nas prisilile, da pošiljamo svoje oborožene sile na tuje brez soglasja med zakonodajno in upravo vejo naše republike.

Najtežji je naravno problem končanja vojskovanja v Indokitajskem. To je bila že glavna bolečina Johnsonovega režima, je pa sedaj tudi glavna bolečina Nixonove administracije. Zato se znova in znova pojavljajo dogodki, ki nas silijo v debato o vojskovanju na Indokitajskem. O tem največ izjavlja ravno Nixon sam, oglašata se pa k besedi tudi njegova glavna zaupnika, tajnik Laird in Rogers. Laird je pred nekaj dnevi dal znova pregled položaja na Indokitajskem. Ker je on v prvi vrsti politik in ne vojak, so bila njegova izvajanja političnega značaja. Rekel je tole:

ZDA bodo obdržale svojo vojno mornarico in svoje vojno letalstvo v jugovzhodni Aziji tudi potem, ko se bodo ameriške čete umaknile iz Indokitajske. Amerika mora

namreč misliti, kakšen bo položaj na tem prostoru čez nekaj let. Takrat bosta gospodarili tam na kopnem Kitajski in Sovjetska zveza, tudi obala bo pod njihovo kontrolo. S tem bosta obe velesili dobili vpliv na Tihi ocean in tudi na vse države, ki so tam. Tega Amerika ne more trpeti, ker ne more pustiti svojih prijateljev na cedilu. Njihova nevtralnost je v narodnem interesu naše dežele, kajti Amerika se s Tihega oceana ne sme dati izriniti. Treba bo ustvariti novo ravnovesje sil na Tihem oceanu, od te zahteve ne moremo in ne smemo odstopiti.

Naš narodni interes zahteva torej dejansko vojaško ravnovesje sil na Tihem oceanu. Naša dežela naj prispeva k temu ravnovesju svoj delež v glavnem z vojnim letalstvom in vojno mornarico, deloma pa tudi z našo armado, ki pa ne sme nikoli postati hrbenica vojskovanja na kopnem v Aziji. Hrbtenico morajo dati kombinirane divizije naše armade in armad naših zaveznikov, vendar pa tako, da bodo glavno težo vojskovanja na suhem nosili zavezniki. Praktično skušamo že sedaj uveljavljati to idejo v Indokitajskem, je pa še zmeraj vprašanje, ali je izbrana prava oblika, pa tudi vprašanje, kako naj se vojskovanje, ki temelji na teh načelih, končno likvidira.

To je načelno stališče tajnika Lairda, ki ga pa ni hotel podrobno obdelati, da ne bi omejil predsednikove svobode v operativnih in političnih potezah. Problem s tem ni pokopan, gotovo ga bo hotel obdelati tudi senatni odbor za zunanjo politiko, ki se ravno sedaj peča z njim. Debata o strategiji naše narodne obrambe še ni torej končana.

Debata o strategiji naše narodne obrambe ne more biti končana tudi radi tega, ker v nobenem programu ni govora o časovnih razdajih, ki so pa bistvenega pomena. Seveda so te ob enem najbolj sporne, zato se jih vse izogiba, včasih iz zadrege, včasih iz želje, da sovražnik ne zve preveč o naših ciljih. To je tudi razlog, zakaj debata ne bo mogla biti nikoli popolnoma zaključena, ker o času ne bo mogla govoriti popolnoma jasno, ampak le v namigavanjih.

BESEDA IZ NARODA

Oltarno društvo pri Mariji Vnebovzeti

CLEVELAND, O. — Z malim sporočilom se oglašam, da boste vedeli, da še obstojamo, tudi ti ste, katere ne morete priti k našim molitvam in sejam. Naša blagajničarka je rekla, da se ji je blagajna precej izpraznila in se moramo zato potruditi, da zopet kaj za njo pridobimo. Dar cerkvi za Veliko noč in cvetje za okrasitev cerkve je stalo veliko denarja.

Odločile smo se, da bomo imele v nedeljo, 25. aprila, prodajo peciva. Vsake vrste smo ga imele. Uspeh je bil kar dober.

Pretekli petek sta praznovala 50-letnico poroke Mr. in Mrs. John Jalovec. Zlatoporočenka je bila več let predsednica našega društva in dobra podpornica članica. K njenemu slavu njej in njenemu možu čestitamo in ji želimo še mnogo zdravih in srečnih let.

Prisrčno pozdravljeni!
P. Adamič, preds.

John Železnikar je odšel za svojo ženo

CHICAGO, Ill. — V sredo, 21. aprila, je preminul v Chicagu znani rojak John Železnikar v starosti 81 let. Bil je rodom z Iga pri Ljubljani. V Ameriko je prišel leta 1906 in sicer v Barberton, Ohio, kjer je bival okrog 4 leta. Od tam je šel v Minnesoto v New Duluth, od tam pa kmalu nazaj na vzhod v North Carolino, kjer je bil kako leto, potem je bil kakih 5 let v West Virginiji, od tam pa je prišel leta 1925 v Chicago. Tu je začel na lastno roko s prevažanjem premoga, pozneje je zalagal in dovažal družinam kurilno olje za gretje stanovanj. V svoji stroki je bil zelo točen. Ljudem je nudil tudi druge razne potrebe s prevozom pohištva ob času selitve itd.

Zadnjo jesen mu je umrla žena Jožefina, roj. Bartol, s katero se je poročil leta 1921 v Clarksburgu, W.Va. O njeni smrti je bilo poročeno že tedaj.

Zdaj je odšel za njo še on, John Železnikar. Obja sta bila delavna, zavedna pionirja. Pogrešamo ju povsod, kjer sta se udeleževala in delala, posebno na polju za slovenska društva in organizacije.

Pogreb Johna Železnikarja se je vršil v petek, 23. aprila, iz slovenske cerkve sv. Štefana v Chi-

cagu, katere faran je bil. Pogrebne obrede in sv. mašo zanj je opravil njegov brat Rev. Michael Železnikar, župnik slovenske fars v Roka v La Salle, Ill. Pri pogrebnih maši je imel tudi zelo lep govor, s katerim se je poslovil od svojega rodnega brata in zraven tudi marsikaj vzglednega povedal. Srečen brat, da je zanj molil bo pogrebu njegov lasten brat.

Tudi društva, katerih član je bil, kot Društvo sv. Štefana KS-KJ in Društvo SNPJ, so se zelo lepo poslovila od pokojnika.

Pokojnik zapuša dva sina in eno hčer ter brata duhovnika, Rev. Michaela Železnikarja, in brata Louisa Železnikarja, glavnega tajnika Ameriške Slovenske Katoliške Jednote, ter brata Antona v Jugoslaviji.

Pokojnik naj počiva v božjem miru in naj mu bo lahka ameriška gruda. Vsem sorodnikom pa globoko sožalje!

John Jerich

Posvetitev Slovenske kapele in prijavni stroški

WASHINGTON, D.C. — Naslednje pojasnilo je v odgovor na vprašanja o plačilu prijave in prijavnih stroškov za kulturne in družabne prireditve ob posvetitvi Slovenske kapele dne 13.-15. avgusta letos:

a) Enkratno vplačilo (package deal) za vse prireditve, kar vključuje ogled mesta, slavnostni banket in slovenski družabni večer, prevoz iz hotela v Shrine, spominsko knjigo in podroben spored \$23 (Za skupinske prijave 25 ali več ostane do 15. junija še vedno v veljavi znižana cena \$20.)

b) Slavnostni banket in družaben večer \$15

c) Če kdo ne želi posameznih točk, ki so vključene v enkratno vplačilo (package deal), lahko odračuna:

1) za ogled mesta odračunati \$1.00
2) za prevoz iz hotela v Shrine in nazaj50
3) za Spominsko knjigo, odračunati 2.00
4) za slavnostni banket, odračunati 12.00

d) Vrhunec vsega bo slovenska pontifikalna maša v slovensčini, v nedeljo, s petimi litanijami. Vsi so vabljeni.

V kolikor bodo posamezniki želeli prisostvovati pri posameznih prireditvah, je vsekakor

najbolj ugodno, da si naročijo enkratno vplačilo (package deal), kot je opisan zgoraj.

Ponovno izrekamo iskreno vabilo, da se udeležite teh pomembnih vseslovenskih prireditev v Washingtonu.

Pripravljalni odbor

IZ NAŠIH VRSI

Cleveland, O. — Spoštovani! Zopet se Vam oglašam in Vam priloženo pošiljam naročnino za mojega brata Johana Pirnata, kateri z velikim veseljem bere Ameriško Domovino. Saj bi se sam naročil, pa ima velike izdatke s šolanjem otrok, so kar trije na univerzah.

Jaz in moj soproj Ameriško Domovino tudi vedno težko pričakujemo in jo rada bereva. Živiva pri hčerki, ki je naročena na Ameriško Domovino. Tudi midva sva jo imela od leta 1924 do leta 1960, potem sva se pa preselila k zetu dr. Anthonyju Spechu in njegovi družini in nismo potrebovali dveh.

Oprostite, da sem z naročnino malo zakasnila, kar na hitro sem morala v bolnico. Hvala Bogu sem zopet doma.

Ameriški Domovini želim, da bi se dolgo, dolgo lahko izhajala in prilagam \$10 za njen tiskovni sklad.

Bodite vsi prav, lepo pozdravljeni!

Frances Zakrajšek

Phoenix, Arizona. — Spoštovani! Te-le vrstice Vam pišem po želji moje tašče, nekdanje Clevelandčanke Mrs. John Glavač, in Vaše zveste naročnice, katero je pred sedmimi tedni zadela možganska kap in ji pustila težke posledice na glavi. Tudi njen spomin in govor sta prizadeta. Ko pride Ameriška Domovina, jo pogleda, a jo ne more brati ali vsega razumeti.

Moja tašča je bila dolgoletna naročnica Vašega lista. Sedaj pa Vas prosim, da zaradi bolezni pošiljanje ustavite, ko se ji steče naročnina. Jaz ne znam slovensko, pa ji bom vseeno do tedaj skušala kake stvari prebrati in jo malo razveseliti.

Zahvaljujem se Vam za redno dolgoletno pošiljanje. Mrs. Glavač je imela veliko veselje z Vašim listom, sedaj pa res slabo izgleda. Zelo nas je prizadela tudi žalostna novica, da je gospa Albina Novak odšla v večnost. Ona je bila odlična slovenska žena. Naj v miru počiva!

Se enkrat se Vam Mrs. Glavač najlepše zahvaljuje za zvesto postrežbo in za lepo branje. Ponovno mi je naročila, naj Vam to napišem.

Prejmite najine iskrene pozdrave!

Mrs. Emil Glavac

PRINCETON, N.J., 22. aprila 1971. — Dragi g. urednik! Danes je obletnica, ko sem sestavljal svoj prvi članek "Misijonskih pomenkov" za Ameriško Domovino. Naj Vam ob tej priliki kot Ameriški Domovini v celoti izrazim toplo zahvalo za naklonjenost in trud, ki je v zvezi z vsakim tiskom in članki.

Vem, da boste najbolj veseli, če Vas zagotovim, da ste v molitvah naših misijonarjev, misijonarj in vedno bolj številnih čitateljev in sodelavcev naše Misijonske znamkarske akcije vedno vključeni. Pionirite tudi na tem tako lepem in važnem področju slovenskega ustvarjanja, ki sicer v času dobiva vedno nove oblike, a dejansko sega v večnost in gradi mostove vazo. Verjetno tudi mnogim od nas samih.

Ohranite to naklonjenost vsem našim misijonarjem v težkih razmerah po celi zemeljski obli. Naj Vaša pripravljenost pomagati in vedno nove misijonske ideje posredovati bogati vpliv AD, širi obzorje in utrjuje vero njenih čitateljev ter podaljša življenje temu našemu dragemu

VESTI IZ SLOVENIJE

Seja slovenskih škofov

Dne 14. aprila tl. so slovenski škofje na svoji seji razpravljali o tekočih zadevah Cerkve na Slovenskem. Najprej so poslušali poročilo o stanju obveznega zdravstvenega zavarovanja za duhovnike. Škofje žele, da bi se pri določanju mesečnega prispevka upoštevalo, da duhovniki splošno ne živijo skupaj s svojci in bi bilo zategadelj upravičeno, da bi bili njihovi mesečni prispevki nižji. Veliko duhovnikov bo moralo celo iskati pomoči, da bodo zmogli plačevati določeni prispevek.

Dalje so se razgovorili o tako imenovanih koordinacijskih odborih pri Socialistični zvezi delovnega ljudstva (SZDL) in na občinah, kamor so vabljeni tudi duhovniki. Škofje žele, da duhovniki zastopajo v teh odborih v dobrohotnem in odkritem dialogu koristi Cerkve.

Škofje so izrazili globoko obžalovanje, da Wilhelm Mucher, župnik pri Gospe Sveti na Korškem, odreja tudi v svoji drugi knjigi svetima bratoma Cirilu in Metodu svetništvo in piše zoper papeško avtoriteto. Slovenski škofje bodo branili svetniško čast sv. bratov na cerkvenem področju, prosijo pa tudi slovenske zgodovinarje, da zavr-

slovenskemu dnevniku na ameriškem kontinentu za dolga leta pred nami.

Skromna priloga je moj osebni dar tiskovnemu skladu AD.

Lepo pozdravlja Vaš vdani in hvaležni

(Rev.) Charles A. Wolbang, C.M.

Cleveland, O. — Spoštovani! Priloženo Vam pošiljam ček v znesku \$20, za enoletno naročnino in dar za tiskovni sklad v spomin mojih dragih pokojnih staršev Lawrence in Ane Seme.

Moj pokojni oče je bil veliko let naročnik Ameriške Domovine, zaradi tega jaz, njegova hčerka, z veseljem obnavljam naročnino. Vedno komaj čakam, da list dobim in z veseljem preberem clevelandске in druge slovenske novice.

Jaz sem rojena v Clevelandu, pa so me moji dobri pokojni starši naučili slovensko. Iz hvaležnosti do njih hočem nadaljevati in obdržati vse, kar je slovenskega, spoštovati slovensko kulturo in običaje. Isto učim tudi moje otroke in vnuke.

Ameriški Domovini želim veliko nadaljnjega napredka in uspeha ter vse prav lepo pozdravljam!

Marie Hosta

Toronto, Ont. — Spoštovani! Najlepša hvala za obvestilo, da nam poteče naročnina.

Z Ameriško Domovino smo vsestransko zadovoljni, zato jo želimo tudi v bodoče prejemati. Tukaj Vam pošiljamo enoletno naročnino in prilagamo 2 dolarja za tiskovni sklad.

Želimo Vam mnogo uspeha pri nadaljnjem zaslužnem delu za ta lepi list.

Prejmite lepe pozdrave od Družine Ivana Ambrožiča

Pickering, Ont. — Spoštovani! Oprostite, da sem malo zakasnil z naročnino. Sem zelo zaposlen v garaži, katero sem kupil pred enim letom v Pickeringu. Prav rad prebiram novice iz Gorenjske, še raje pa, če poveste kakšno za smeh!

Prisrčen pozdrav!

Ivan Celar

Cleveland, O. — Spoštovani! Priloženo Vam pošiljam ček za nadaljnjo naročnino. Ameriško Domovino radi beremo in Vam želimo veliko uspeha. Vas lepo pozdravljamo!

Rose Zelodec

nejo z znanstvenega stališča Mucherjeve neznanstvene trditve.

Škofje so dalje razpravljali o dušnem pastirstvu med visokosolci, kakor tudi o predlogih za izboljšanje njihovega duhovnega oblikovanja. Pobudili bodo nadaljnji študij problemov visokošolskih dijakov.

Končno so škofje poslušali poročilo medškofijskega pastoralnega sveta o dosedanjih pripravah za pokoncilsko prenovo in dali smernice, kako naj se pospeši ta prenova.

(Družina, 25. apr. 1971)

Dvakrat stavkali

V tovarni "Saturnus" v Ljubljani so dvakrat stavkali. Osebnih dohodki v podjetju niso ravno visoki. Vodstvo podjetja je predlagalo, da se zaradi težav v podjetju osebni dohodki znižajo za 10 odstotkov.

Direktor se izgovarja na zamrznjene cene in na razvrednotenje dinarja, zaradi česar je podjetje zašlo v težave in je delalo zadnji čas z izgubo.

Telefonska služba

Zanimiva je primerjava telefonskih priključkov po jugoslovenskih republikah. V zadnjih dveh letih (1968-1970) je BiH dobila 7000 novih priključkov in dosegla 49.000 priključkov. Črna gora je z 2000 priključki prišla na 12.000; Hrvaška s 57.000 priključkov na 170.000; Makedonija s 4000 priključki na 31.000; Srbija z 31.000 priključki na 193.000 in Slovenija s 5380 priključki na 51.380 telefonskih priključkov.

V Ljubljani cene najvišje

Po najvišjih cenah za poglavitne kmetijske pridelke, kakršni so meso, mleko, sir, fižol, je bil vrstni red jugoslovenskih mest v januarju in februarju naslednji: Ljubljana, Maribor, Novo mesto, Kotor.

Stanovanja grade počasi

Podatki o zidanju stanovanj, ki so družbena last, kažejo, da od reforme leta 1965 število teh stanovanj vsako leto bolj nazaduje. Pred reformo so sezidali nad 6000 družbenih stanovanj. Leta 1968 jih je bilo še 4875, leta 1969 4321 in lani le 4275. Tudi stanovanjska površina teh stanovanj je vedno manjša. Podatki veljajo za republiko Slovenijo.

Bolj privlačno je zidanje stanovanj za trg. 88 odstotkov vseh zgrajenih stanovanj v Sloveniji je bilo namenjenih za prodajo.

Maribor 111.697 prebivalcev

Lansko leto je znašala gostota naseljenosti v Sloveniji 85.1 na kv. km, mesto Maribor pa je prekorajlo število 100.000 prebivalcev in je imelo 31. marca letos 111.697 prebivalcev.

"Svet kimavcev"

V tovarni čevljev "Lileg" so 12. marca delavci in delavke na zboru kar 7 ur odločno kritizirali vodstvo tovarne in delavski svet, ki so ga nazvali "svet kimavcev". Delavci v tej tovarni imajo najnižje plače v Mariboru; stroški za reprezentanco so narasli, dnevnice za potovanje v tujino so 137% višje kot lani.

Na zborovanju so se dogovorili, da bodo odselej izobesili vsakega 16. v mesecu plačilno listo vseh zaposlenih, od vratarja do direktorja. Prav tako so razpisali vsa delovna mesta vodilnih razen direktorjevega, ki mu še ni potekla mandatna doba. Direktor je na očitke delavcev odgovoril, da ni za stanje samo on kriv in skupina okoli njega, ampak da je odgovornih kakih 80 oseb v podjetju.

FRANCE BEVK:

V mestu gorijo luči

"Enajst vas je bilo," je oče trdo položil pest na mizo, palec mu je grozeče molel proti stropu. "Štirje so umrli, še vedno vas je sedem. Sedem! Samo za enega bo kruha pri hiši."

Kristina je stisnila ustnice in nekaj minut strmela v mizo. Starše je videla v dno duše. Očetove besede so ji potrojene šumele v zavesti. Da, znebili bi se je radi. Za bala bi ji dali enega izmed otrok, da bi pasel živino in zajemal pri skupni skledi. Tako bi bila dva manj pri hiši... Ti računi so ji bili kakor skalnata stena na poti v življenje. Vse se je uprlo v nji. "Enajst... Ali so mar moji, da mi to pravite?"

"Punca!" se je zgrozil oče. Mati je preplašena pogledovala zdaj moža, zdaj hčerko. Nastalo je nekaj minut tišine. "Kaj pa misliš?" jo je mati mirno vprašala čez nekaj časa. Hči je skomizgnila z rameni.

"Svet je velik," je rekla. Bilo je prvič, da je svojo tajno namero izrazila z besedo. Zardela je in prestrašena pogledala v očeta. Ta je kadil pipo in se zavijal v oblake dima. Zdel se ji je nedostopen. Kristini se je grenko zavozlalo v grlu.

Vsi so molčali, govorile so le materine oči. Ta si je bila podprla glavo in se zamislila. Tedaj je bila na videz starejša kot pred minuto. Misli je na dekleta, ki so prihajala iz mesta. Gosposko oblečena, z bledeimi lici, begajočimi, skoraj brezramnimi pogledi, a usta polna samohvale. Nekatera izmed njih so bila tudi tiha, z žalostjo na ustnicah in v očeh. Bile so redke, ki so se za vedno vrnile. Druge so se vračale le od časa do časa. Nekateri pa so za vedno izginili kakor kamen, ki ga zaženeš v tolmun... Oh, da, moj Bog! Zapletla se je v misli in v predstavi, ni mogla ne naprej ne nazaj kakor ovca v robidi.

Njene misli in bojazni so bile Kristini tuje. Bilo ji je mučno kakor človeku, ki stoji sredi široke ravnine in ne vidi nikjer steze. Kam? Kod?

2. Nekoč — šlo je že na poletje — je prišla iz mesta Rozalka. Ta je bila Kristinina daljna sorodnica in sosedja. Da je že tri leta služila v mestu, se ji je poznalo po obleki in po vedenju. Še o božiču je bila doma, takrat vsa cvetoča, a zdaj so ji bila lica bleđa.

"Na počitnice si prišla?"

Da. Prišla je na počitnice.

O tem ni rada govorila in te neveselosti tudi ni skrivala. Da jo ljudje le tako slabo so pogledali! Kako da je prišla domov, saj niso prazniki? Menda—tako so šepetali — se bo omožila.

Ugibanja — a ona jim ni hotela pritruditi, ne jih zanikati. Po besedah, po očeh, po vsem je bila zavita v neko skrivnost.

"Vrnem se, a drugo je moja stvar," je nejevoljno stresala z glavo. "Čemu bi razlagala ljudem, ki nič ne razumejo?" se je razjezila vpricho prijateljice.

Kristina se je že prvi dan oklenila kakor robida. Čim bolj je Rozalka bežala pred radoznalimi pogledi ljudi, tem bolj sta dekleti od jutra do večera tiščali skup. Za Kristino je bilo to polmestno dekle kakor odrešenje iz osamljenosti in negotovosti. Gledala jo je vdano, požirala vsako njeno besedo, posnemala vsako njeno kretnjo.

Rozalka ni bila lepota. Čelo ji je kazila brazgotina — med vojno jo je bil oplazil drobec šrapnela — ki jo je zakrivala s kodri. Njeni lasje so bili kakor peniška, njena polt tako zelo bela. Dišala je po kolonjski vodi. Svilen jopico je nosila za vsak dan, svilenih nogavic si ni

sezula.

Kristina ni bila zaverovana v Rozalkino telesno vnvanost, vsa se je zagledala le v njeno obleko in nakit. Zavidala ji je svetlo verižico, ki ji je kakor čarobna nit ovijala vrat. Bila je drobna, res da, a zlata. In medaljon, v katerega so bile vrezane okrašene začetnice njenega imena. Tedaj dekletovo hrepenenje ni bilo več nejasno, dobivalo je izrazite poteze. Pred Rozalko ni mogla, ne hotela skrivati svojih pogledov in želja. Solze so ji stopile v oči.

Rozalka jo je razumela.

"V mesto pojdi," je narahlo sklopila veke, kakor da sama podoživlja svoje nekdanje hrepenenje.

Te besede so bile kakor močno vino, Kristino so pijanile.

"Moj Bog, ko pa ničesar ne znam," je javkala.

"Tudi jaz še pometati nisem znala."

In sta nato govorili vedno le o tem, samo o tem. V Kristinini srcu je trepetalo kakor melodija strastne pesmi. Zdelo se ji je, da še živeti pozablja. Tiste dni ni prišla za nobeno delo.

Rozalki vročično stanje njene prijateljice ni ostalo skrito. Smehljala se ji je. Ni je ljubila, tega ne, tiste dni bi nikogar domačih ne mogla ljubiti, vendar se ji je kazala naklonjeno. In — saj bi brez nje ne imela družine. Sedeli sta v travi ob njivah, gledali ljudi pri delu in se potapljali vsaka v svoje misli.

Z njiv, ki so ležale v pripeki, so se dvigali ljudje in se ozirali nanju s porogljivimi pogledi. Zbijali so dovptje. Dekleti nista razumeli besed, slišali sta smeh.

"Naj si le brusijo jezike," se je zmrdnila Rozalka.

Zasmeh Kristino ni bolet. Zbodlo jo je le, ko sta srečali Cirila in si je ta potegnil klobuk na oči, kakor da se sramuje, in šel dalje. "Kaj mi je to mar!" si je vneto prigovarjala. Ugovarjal ji je podmolkel glas iz notranjosti. Stresnila je z glavo, da bi odpodila ta ugovor, a je ostal.

Da bi se zamamila, bi bila rada govorila o mestu, vedno le o mestu. Rozalka ji je odgovarjala iz dneva v dan bolj poredko, bolj razmišljeno. Temna skrivnost, ki jo je ovijala že od prvega dne, se ji je zgostila v molk. Postala je bridko zaskrbljena. Zdal pa zdaj se je za dolgo zadržala nekam v daljavo, ustnice so se ji krivile v trpek izraz.

Kristina se je vznemirila. Ali se je je naveličala?

"Kdaj se vrneš v mesto?"

"Morda kmalu," je Rozalka zategnila. "Bržkone se omožim. A za zdaj molči o tem!" se je preplašila. "Ti si prva, ki sem ti to zaupala."

Bržkone? Kristina se je zamislila. Nato se je ostro zadržala v Rozalkin obraz. Vsaka paterla se ji je zdela kakor črka tuje abecede. Ni jih znala brati. In kakor da je Rozalkina usoda neločljivo zvezana z njeno, se ji je prebudila grenka, bolesta radovednost.

"Kdo je?"

"Boš že zvedela."

Molk.

"In — če se ne omožiš, ali se vrneš kljub temu?"

"D-da."

Kristina ni opazila Rozalkinega čela, mislila je je nase.

"Ali mi boš pomagala, da najdem kako službo?"

Bo. Seveda bo. Rozalka ji je odgovarjala z odsotnim duhom. Ko je Kristina od veselja ploskala z rokama in jo objela, se je začudila. Kaj ji je? Že ji je postalo jasno. Odpahnila jo je narahlo in ji s pogledom premerila telo.

(Dalje prihodnjici)

M. Tekavec:

Velika žena

II.

(Nadaljevanje)

Mati Terezija zdaj poišče liste, kamor je zapisala osnutek pravil novega reda. Navadnim trem pravilom: ubožstva, čistosti in pokorščine — doda še četrto: jene sestre bodo morale vse svoje srce in ves svoj čas posvetiti ubogim. "Delaj po kočah za posvečenje ubogih, skrbi za bolne in umirajoče, zbira in poučuj male brezdomce, obiskuj in podpiraj reveže in njihove otroke, daj zavetje zapuščenim." To je zapisala mati Terezija tiste dni za malo pisalno mizo v svoji sobi. Samostan ni hiša, kjer bi živele sestre, to je le njihovo prenočišče, kjer si zbirajo novih moči, za delo prihodnjega dne. Njihov pravi samostan je ulica po najubožnejših mestnih četrtih, poklic sester pa je biti "služabnice ubogih".

Zivljenje ubogih sester je zelo trdo. Vstajajo ob 4.40 in potem ves dan do 9. zvečer krožijo po zapuščenih mestnih ulicah. Hrana je vedno enaka in jedo iz lončenih skodelic. Premoženje vsake sestre je: dva sarija, od katerih je vsak vreden okrog \$4 (eden je vsak dan v perilu), en prazničen sari, par sandal, ki jih obujejo na bose noge, kovinska škatla za milo, škatla za drobnarijo s številko (mati Terezija ima št. 1, Agneza 2), žimnica, vzglavnik in par rjuh. Kadar seste potujejo, nosijo žimnice in rjuhe zvite s seboj.

Edini dan počitka je sredo. Ta dan sestre večinoma bero. Pisma pišejo lahko samo v nedeljah popoldan, takrat tudi sprejemajo obiske. Toda samo enkrat na mesec. Zivljenje je trdo, sestre popolnoma pozabijo nase. Na redovno življenje se pripravljajo pet let v noviciatu, nato še devet mesecev dela, šole in truda. Kljub nadčloveškim naporom se število misijonark množi. Zdal šteje kongregacija 641 redovnic z zaobljubami, 210 novink in 80 postulantk (ki žele postati redovnice).

Seznamimo se z dejanji te izredne žene, ki nje sloves gre po svetu daleč naokrog. Višek mednarodnega evharističnega kongresa v Bombayju v decembru 1969 je bil obisk papeža Pavla VI. Kot so nekoč Indijci rekli svojemu Gandhiju "velika duša", tako so tudi ocenili papeža Pavla VI. Njemu so se ogromne množice, ki žive v bedi in pomanjkanju, v dno srca zasmilile. Takrat je še globlje začutil, koliko ljubezni je v srcu redovnic, ki je oblečena v preprost bel sari, ki hodi po ulicah in išče revne in zapuščene, da bi vsaj umrli kot ljudje. Preden je zapustil Indijo 5. decembra 1964 na letališču v Bombayju, je dejal: "Ta 'Lincoln' avtomobil želim podariti materi Tereziji, vrhovni predstojnici Misijonark ljubezni, da ga uporablja pri svojem vesoljnem poslanstvu

ljubezni." — Te sestre ni bilo med množico na letališču, bila je v daljnem predmestju, sklonjena nad umirajočim, ki ga je klicala po imenu Onil in mu je v materinskem jeziku 'bengali' šepetala besede tolažbe. Onila je našla na kupu smrti. Nobena bolnica ga ni hotela sprejeti. V tem velikem mravljišču, ki šteje 6 milijonov ljudi, ni bilo nikogar, da bi ga prejel za roko, ko bo izdihnil.

Mati Terezija ga je našla in ga spravila v hišo, ki jo je zgradila za umirajoče. Do tega dne je s svojimi sestrami pobrala že vsaj nad 17,000 takih, kot je Onil. Ko se je sklanjala, da tisto tisočev, ko jih je dvigala, se je njeno telo skrivilo. Bolečina teh trpečih bitij je na njenem čutečem obrazu zarezala globoko brazde. Take, kot jih reže voda po kraškem svetu okoli Skoplja, kjer se je kot otrok igrala. Njen obraz je bel kakor obraz angela, mnoge prečute noči, ko je gledala več tisočkrat smrti v obraz, so pod njenimi očmi zarisale črne kolobarje.

"Kako se počutiš, Onil?" vpraša mati Terezija. Za starega moža ni več upanja: Pomanjkanje hrane ga je privedlo tja, od koder se ni več mogoče vrniti. Nič — ne hrana ne znanost, ga ne moreta rešiti. Onil je klinično že mrtev, čeprav še s težavo pove: "Zivel sem kot žival, zdaj umiram kot človek... Zakaj?" Tako izdihne v rokah sester, ki molí nad njim v bengalskem jeziku.

Avto, ki ga je dobila v dar od papeža, je prodala za 60,000 rupij. Avto je prišel morda v roke bogataša, denar pa je šel za gradnjo "mesta miru" za gobavce. Trgovina je bila odlična. Papež je v svojem darom želel omogočiti, da bi se roke matere Terezije še razširile, podaljšale, hotel ji je dati priznanje. Priznanje ji je dal, ko jo je v marcu 1968 z lastnoročnim pismom prosil, naj pošlje svoje misijonarko tudi v njegovo rimsko škofijo, da bodo odprle domove za zapuščene, za tiste, ki spijo v kanalih in pod mostovi, za prostitutke, ki se predajajo po mestnih vogalih. Mati Terezija ne izgublja časa. Avgusta 1968 je iz Kalkute poslala skupino petih indijskih sester Misijonark ljubezni, da odprejo dom za najbolj zapuščene v središču krščanstva. Za začetek je papež materi Tereziji poslal 10,000 dolarjev.

Brez dvoma je Pavel VI. čutil, da ima mati Terezija nekaj posebnega, da je poklical prav njene sestre v mesto, kjer deluje 22,000 redovnic iz 1200 različnih redov, katerih mnoge se ukvarjajo z delom za revne in zapuščene. Na svetu je vsaj milijon ljudi — da ne štejemo najrevnejših — ki mislijo o njej tako kot papež. Indijskim gobavcem se zdi kot beli angel, ki dela čudeže. Pri zvezni vladi v New Delhiju je mati Terezija žena, ki vzbuja spoštovanje. V mnogih evropskih deželah po-

meni ženo, ki prosi kruha, mleka in vitaminov za indijske otroke.

Do 1. 1969 so sestre Misijonark ljubezni samo v Kalkuti imele 59 središč, zraven 70 v drugih mestih Indije. Zdal so še v Rimu, Tuniziji, na Ceylonu, v Venezueli — brali smo pred mesecem dni, da v New Harlem "slums" v New Yorku so odprle novo središče. Sestre dajo oskrbo več kot 2000 osebam letno zapuščenim, umirajočim. V 134 dispenzerjih skrbje za 21,900 gobavcev, v 44 šolah uče 5400 zapuščenih otrok. Koliko se je od 1. 1969 do sedaj (1971) delo pemnožilo, statistika še ne pove.

Mati Terezija pripoveduje: "Januarja 1949 sem prvokrat hodila po kalkutskih ulicah. Približal se mi je duhovnik in me prosil, naj kaj prispevam k nabirki za dober tisk. Štiri rupije (okrog \$6) sem dala revežem, ostala mi je še ena. To sem dala duhovniku. Se isti večer se je ta duhovnik zgledal v moji kolibi in mi izročil zavojček. Dejal je, da mi ga je dal neki neznanec, ki je verjetno zvedel, kako sem raznim ljudem pripovedovala o svojih načrtih in mi je hotel pomagati. V zavojčku je bilo 100 rupij. Tisti trenutek sem imela občutek, da Bog blagoslovlja moje delo in me nikoli ne bo zapustil. Po zaslugi dobrih ljudi danes naše sestre oskrbujejo gobavce, zdravniki pa tudi bolne, strežijo umirajočim, učijo otroke. Kjer je beda največja, po predmestnih barakah in smetiščih, po luknjah iz desk, pločevine in lepenke, kjer letajo bosi in razcapani otroci, tam smete pričakovati, da se lepege dne pojavijo Misijonarko ljubezni. "Naša izbira je zadosti jasna in ne moremo si privoščiti pomišljanja," pravi mati Terezija, "vemo, kje so ubogi, in vemo, kje jih najdemo. Naše bivališče je pri njih, naše življenje je z njimi."

Na vprašanje, če je čutila kdaj kako negotovost, če ni morda izbrala napačno pot, mati Terezija z vedro odločnostjo odvrne: "Tega pa, hvala Bogu, nikoli. Vedno sem vedela, kaj hočem in storila vse, da tudi dosežem."

Ko je sprejela nagrado, je postala privlačna objekt za časnike. Njihova navada je, da od slavnih ljudi želijo, da povedo kako posebno sporočilo za bralce. Mati Terezija se je temu samo nasmehnila in preprosto povedala: "Ljubezen nima drugega sporočila, kot sama sebe. Me se trudimo, da bi v vsakdanjem delu konkretno doživele Kristusovo ljubezen. Govorimo malo, raje se trudimo, da bi evangelijske oznanjale z dejstvi. Zgodijo se slučajni spreobrnitve v krščanstvo, toda nikdar za to naravnost ne nagovarjamo. Ko živimo krščansko ljubezen, sami sebe in druge približujemo Bogu. Če sprejmemo ljubezen, sprejmemo Boga in narobe. To je naše pričevanje. Ne smete pozabiti, da smo v Indiji, v deželi, ki ljubo-

sumno varuje svoja verska in kulturna izročila ter s precejšnjim zadržkom gleda na vsako obliko prozelitizma."

Na vprašanje novinarjev: "S kakim razpoloženjem ste sprejeli novico, da so nagrado Janeza XXIII. za mir podelili Vam?" je odgovorila: "Da je nisem vredna," potem pa brž dodala, da je vesela, ker bo s tem denarjem lahko pomagala ubogim!

Ob podelitvi nagrade 6. januarja ji je papež Pavel VI. naslovil te besede: "Ponižna mati Terezija, v katerem liku gledamo tisoč in tisoč oseb, ki so ves svoj čas posvetile osebnim službam najbolj potrebnim, postaja primer in simbol tega odkritja (da je vsak človek božji otrok in da v vsakem lahko prepoznamo samega sebe), v katerem je skrivnost miru na svetu, ki ga vsi iščemo. Vedno aktualnega odkritja, da je vsak človek moj brat... Bratstvo in mir sta v ontološkem redu sinonima. Tako prvi kot drugi imata skupno korenino v ljubezni. Oseba, ki prihaja med nas kot Misijonarka ljubezni, je poslanka bratstva in oznanjevalka miru. Glejte, za to ji dajemo nagrado za mir..." In še: "Naše duše so polne vzpodbud za razmišljanje, pa ne le morda samo za razmišljanje, ampak za dejanja. Najprej, da se zahvalimo Gospodu, ki nam v toliko grenkobah in žalostnih skušnjah našega sodobnega življenja naklanja tako neskaljeno, tako živo, tako zgovorno veselje: dobro obstoja, dobro deluje, dobro prevladuje! Kakšna tolažba, kakšen nauk, kakšno upanje."

Predstavnik Indije, dežele, v kateri mati Terezija živi že 42 let (in se ima za Indijko), se je papežu zahvalil za nagrado: "Ko ste danes počastili njo, ste obrnili pozornost vse Cerkve in celotnega človeštva na dejstvo, da je vrednost krščanskega življenja v službi človeku... Ko ste počastili mater Terezijo, dajete novega poguma in novo gledanje vsem tistim možem in ženam, ki hočejo svoje življenje izenačiti z življenjem v revščini, ki ga preživljajo z radostjo."

Dostavil bi temu jaz samo to:

"Vsi tisti, ki smatrajo krščanstvo za 'izkoriščanje', naj pokažejo, če imajo v svoji sredi en tak primer, ki bi bil sličil tej veliki ženi!?"

Babica na univerzi

Barbara Wackernagel iz Dortmund, 52-letna gospodinja in mati osmih otrok, se je pred petimi leti vpisala na univerzo in si tako izpolnila mladostne želje.

V desetih semestrih je končala.

Ženske dobijo delo

Popravljalnica
izkušena popravljanja športnih oblačil.

Cleveland Knitting Mills
241-6555 (85)

Moški dobijo delo

Tiskarja iščemo
Iščemo izkušenega tiskarja (pressmana). Naslop službe takoj. Unijski pogoji. Znanje angleščine ni nujno. Oglasite se osebno v uradu, ali kličite 431-6623.

AMERISKA DOMOVINA
8117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103 (X)

MALI OGLASI

V najem se odda
odrasli družinski stanovanje petih lepih sob, spodaj. Vse čisto in se lahko takoj vselite. Na E. 171 St. in Lake Shore Blvd. Pokličite po 5. uri popoldne. 531-3648 (85)

V najem
Oddamo 3-sobno stanovanje na E. 173 St., in Grovewood. Kličite 481-2617 (85)

—(84)

la študij ter postala kot trikratna stara mama doktorica angleškega jezika in književnosti. Ker so otroci odrasli, namerava nova doktorica prevzeti lektorsko mesto na univerzi.

MALI OGLASI

V najem

5-sobno moderno, prazno stanovanje se odda odraslim na 6426 St. Clair Ave. nad Central National banko. Za pojasnila kličite: IV 1-5380.

(X)

HARDWARE STORE

FOR SALE, established 36

years on East Side, illness,

reasonable. 361-1635

(85)

Lastnik prodaja

dobro enodružinsko zidano hišo z garažo in lepim vrtom na 1024 E. 61 St. Oglasite se osebno na tem naslovu.

—(84)

Naprodaj

hiša za dve družini 5-5 v dobrem stanju, ena soba na tretjem, solne sobe blizu cerkve Marije Vnebovzete. Kličite 946-0493 ali WH 2-9381.

(83)

Naprodaj

na Shawnee Ave. pri E. 185 St., 2 hiši na 1 lotu, 43x400. Sprednja 6-sobna hiša ima 3 spalnice, zadnja 5 sob, vrt s 15 sadnimi drevesi. Za pojasnila kličite:

JOHN LAURICH REALTY

481-1313

(85)

Hiša naprodaj

Za 2 družini, 5-5 vsaka, dve garaži, v Collinwoodu, blizu E. 156 St. Kličite 531-3725.

—(91)

HIŠE NAPRODAJ

Sv. Viljema fara

pri E. 260 St.

Zidana ranch hiša, 3 spalnice, priključena garaža, 2 kopalnici, več posebnosti. Dom v dobrem stanju.

Sv. Roberta fara

Pri E. 238 St., nova zidana hiša, 3 spalnice, aluminijaste strani, polna klet. \$26,900.

V Euclidu

Pri Chardon Rd., 3 spalnice, zidana hiša, priključena garaža, zgotovljena razvedrilna soba, kopalnica na prvem, pol kopalnice na drugem.

UPSON REALTY

499 E. 260 St. 731-1070

(86)

Naprodaj

2-družinska hiša v Grovewood okolici, dohodek \$220 mesečno. Vprašana cena \$17,900. Kličite: 261-1182 in vprašajte za Milko. Realtor

(83)

V najem

3-sobno neopremljeno stanovanje s kopalnico, zgoraj, na 53 cesti blizu St. Clairja. Kličite po 4 uri popoldne 391-1863.

—(85)

Hiša naprodaj

Zidana hiša za dve družini z "beauty shop" spredaj, blizu cerkve Marije Vnebovzete. Kličite 541-8027

(85)

Goller Ave. near St. Christines Income bungalow, 4 up, 4 down, basement, lot 40 x 140.

2 lots in Richmond Heights, off Chardon Rd.

2 lots in Richmond Heights, off Highland Rd.

STREKAL REALTY

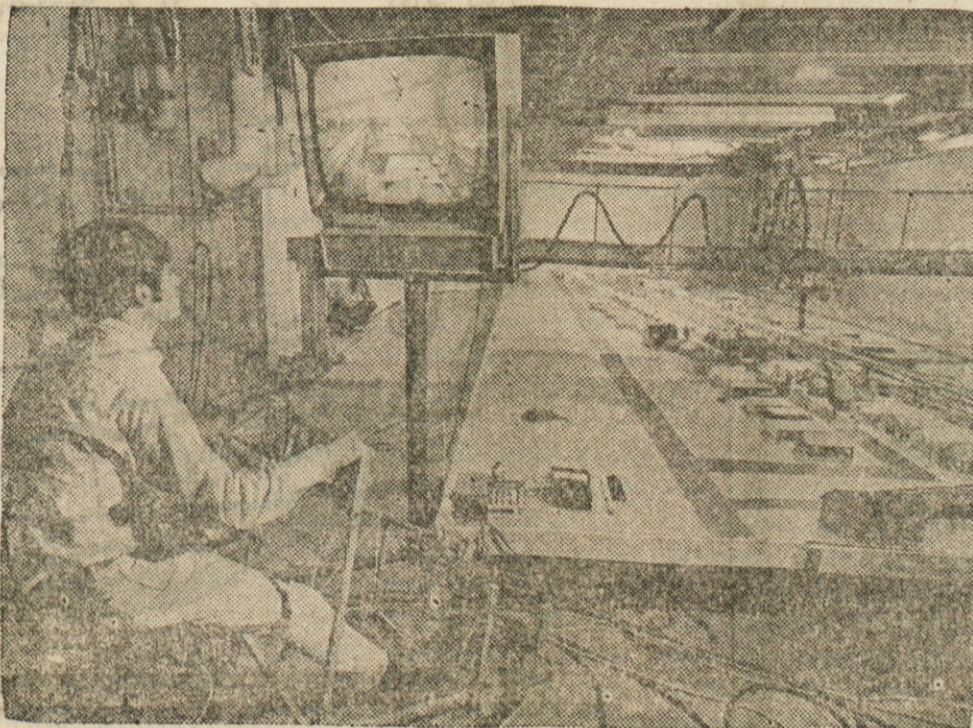
481-1100

(85)

Lastnik proda ali odda

krasno zidano hišo ob jezeru, v odličnem stanju, 2 spalnice, 2 kopalnici, priključena garaža, 3x predeljena klet, izdelano podstrešje, krasno zasajen vrt. Za ogled kličite: 881-9677 od 10-12 dop. in od 6-7 zvečer.

X(MWF)

PROUČEVANJE OKOLJA S TELEVIZIJO — Na univerzi v Berkeley v Kaliforniji preiskujejo možnost proučevanja okolja s pomočjo televizije. Na sliki vidimo študenta arhitekture, ko s TV simulatorjem pregleduje model mestnega področja. Slika na zaslonu je podobna pogledu iz letečega helikopterja nad dejanskim mestnim področjem.

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

"Oči so se mi zaprle nehote, in ker nisem imel, kakor sem se povedal, nikake sumnje, sem se prepustil spancu, ne da bi se ga branil. Pogledal sem še zadnjič v kuhinjo. Caderousse je sedel poleg dolge mize na leseni klopi, kakoršne nadomestujejo v vaških krčmah stole; kazal mi je hrbet, tako da nisem mogel videti njegovega obraza. In če bi bil tudi obrnen proti meni z obrazom, bi ga ne bil videl, ker si ga je zakrival z obema rokama.

"Carconte ga nekaj časa opazuje, zmaje z rameni in sede poleg njega.

"Ta hip doseže umirajoči plamen ostanek suhih drv, katerega je do tedaj prizanašal, in nekoliko svetlejša luč se razlije po temnem prostoru. Carconte gleda ves čas svojega moža nepremično, in ko se ta ne zgane, vidim, kako iztegne ona proti njemu svojo shušano roko in se dotakne njegovega čela.

Caderousse vstrepeta. Njegova žena zgane svoje ustnice, toda ali je govorila pretiho ali pa sem bil jaz že preveč zaspan, slišal nisem nič. Videl sem le še kakor skozi meglo, in bil sem v onem stanju pred spanjem, v katerem človek misli, da že sanja. Končno so se zaprle moje oči in izgubil sem zavest vsega onega, kar se je godilo okoli mene.

"Bil sem v najboljsem spanju, ko me vzbudi strel iz pištole, kateremu sledi silen krik. V sobi nad seboj začujem omahujoče korake, nato se zvali baš nad mojo glavo čez stopnice težka masa.

"Nisem se čisto predramil, in na pol omamljen sem slišal najprej stokanje in potem zaduščen

krik kakor v boju.

"Zadnji krik, ki je bil daljši od prejšnjih in je prešel v zdihovanje, me čisto predrami.

"Dvignem se z jedno roko kvišku, pogledam okoli sebe, a ne vidim ničesar razun goste teme; primem se za čelo in začutim, da mi ga je zmočil gorak dež, ki mi je kapljal na glavo skozi deske, iz katerih so bile zgrajene stopnice.

"Najglobokejši molk je sledil hrupu, ki sem ga pravkar čul; a naenkrat začujem, da zaškripljejo stopnice pod nogami moža, ki odide v spodnjo sobo in si prižge luč.

"Bil je Caderousse; njegovo čelo je bilo mrtvaško blede, njegova srajca čisto krvava.

"S prižgano lučjo odide hitro zopet gori, in vnovič začujem njegove hitre, negotove korake.

"Trenotek nato se vrne zopet dol; v roki je imel škatljico, prepriča se, če je demant še v nji, vtika jo najprej iz žepa v žep in nato jo zavije, morda misleč, da v žepu ni dovolj na varnem, v rdeč robec, katerega si zaveže okoli vratu.

"Potem pohiti k omari, vzame iz nje zlato in bankovce, vtakne te v hlačni, ono v telovnikov žep, vzame dve ali tri srajce, plane k vratom ter izgine v nočni temi. Zdaj mi je bilo jasno vse; očital sem si posledice, kakor da sem jaz zakrivil celo stvar. Zdelo se mi je, da čujem ječanje; nesrečni dragotinar gotovo ni čisto mrtev, sem si mislil; morda mu lahko pomagam, da popravim vsaj del nesreče, katere sicer nisem povzročil, a je nisem zabranil in sem pustil, da se je izvršila. Vprem se s svojo ramo ob oni del plotu, ki je ločil prostor, v katerem sem bil, od sobe. Deske popuste, in jaz stopim v sobo.

"Hitro poiščem svetilko, jo prižgem ter odhitim proti stopnicam; zapiralo mi jih je truplo, bilo je Carcontino.

"Strel, katerega sem čul, jo je zadel; prestreljen ji je bil vrat, in razun iz te dvojne rane, iz katere je lila kri curkoma, ji je tekla kri tudi iz ust.

"Bila je čisto mrtva.

"Stopil sem čez njeno truplo in odšel po stopnicah.

"Soba je nudila pogled največjega nereda. Nekatere stvari so bile prevrnjene; rjuhe, za katere se je grabil nesrečni dragotinar, so bile zlečene po celi sobi; on sam je ležal na tleh, oprt z glavo ob steno in kopaje se v morju krvi. Imel je tri globoke rane v prsih, v četrti je tičal do rogu velik kuhinjski nož.

"Preiskavši dragotinarja, najdem na njem še sledove življenja. Pri hrupu, ki sem ga povzročil, in zlasti, ker se strese deska pod njim, odpre svoje že steklene oči, jih vpre z velikim naporom v me ter me gleda nekaj trenotkov, zgane ustnice, kakor bi hotel govoriti, in umrje.

"Ta strašni dogodek mi je skoro zmešal pamet. Izza trenotka, ko sem uvidel, da ne morem nikomur več pomagati, sem čutil samo, da moram bežati najprej. Ruva je si lase in rujevo vsled gnjeva in groze, planem na stopnice.

"Spodaj v sobi je bilo šest carinskih uradnikov in trije orožniki, cela oborožena moč.

"Primejo me; poskusim se jim upirati, poskusim govoriti, a moji čuti so me zapustili: preko ustnic spravim le nekaj nezlogovanih glasov.

"Vide, da kažejo carinarji in orožniki na me s prsti, pogledam samega sebe in vidim, da sem ves pokrit s krvjo. Oni gorki dež, ki je padal na me skozi deske stopnic, je bila Carcontina kri.

"S prstom jim pokažem kraj, kjer sem bil lskrit.

"Kaj hoče povedati?" vpraša jeden izmed orožnikov.

"Jeden izmed carinarjev gre gledat.

"Povedati hoče, da je prišel tukaj skozi," odvrne.

"In pokaže jim luknjo, skozi katero sem prišel resnično.

"Sele zdaj spoznam, da me smatrajo za morilca. Moj glas, moje moči se mi vrnejo. Onim, ki so me držali, se izvijem iz rok in pravim:

"To nisem jaz, to nisem jaz!"

"Dva orožnika pomerita na me svoje karabinarje.

"Samo zgani se, mi pravita, in mrtev si!"

"Toda," pravim, "še enkrat vam rečem, da to nisem bil jaz!"

"Svojo malo povestico poveš lahko sodnikom v Nimesu," odvrnejo. "Za zdaj pojdi z nami, in če hočeš ubogati naš svet, ti pravimo, da se ne upiraj!"

"To tudi ni bil moj namen, kajti strah in groza sta mi vzela moči, da bi mogel poskušati kaj takega. Vklenili so mi roke z verigo, privezali me konju za rep ter me odvedli v Nimes.

"Zasledoval me je neki carinar, v bližni Caderousseove hiše me je izgubil iz oči, a vendar ni dvomil, da hočem v nji prenočiti. Obvestil je svoje tovariše, in ti so prišli baš pravočasno, da so slišali strel. Našli so tako mnogo dokazov za moj zločin, da sem kmalu uvidel, kako težko mi bode dokazati svojo nedolžnost.

"Tudi sem imel samo eno nado, in sicer sem upal na abbeja Busonija. Moja prva beseda, ki sem jo rekel preiskovalnemu sodniku, je bila prošnja, naj da poiskati abbeja, ki je bil isti dan v gostilni 'Pont du Gard'. Če si je Caderousse svojo povest iz-

Take your family to the movies for two cents.

Če samo pomislite, kako so se življenjski stroški zvišali, mar ni prijetno vedeti, da je še vedno ostalo nekaj dobrih kupov okoli doma?

Eden takih dobrih kupov je cenična elektrika, ki vam prinaša novo, staro in zelo staro v filmih na televiziji za samo po dva centa za predstavo.

Isti vrednostni kup elektrike obratuje sušilnike perila, pomivalnike posode, električne

štedilnike, in na ducate drugih električnih gospodinskih strojev, vsakega za nekaj peninj na dan.

Dejstvo je, da je povprečna enota kilovatne ure današnje elektrike še vedno cenejša, kot je bila pred tridesetimi leti. Za primerjavo: življenjski stroški so se v tem času več kot podvojili!

Kaj drugega v Vašem družinskem proračunu Vam nudi tak dober kup?

The ILLUMINATING Company

An investor-owned company serving the best location in the nation

misli in tega abbeja sploh ni bilo, v tem slučaju sem bil izgubljen, če se ne najde Caderousse in vsega ne prizna.

"Dva meseca sta minula, in reči moram v pohvalo svojega sodnika, da so poizvedovali na vse možne načine po onem, na

katerega sem se skliceval. Ze sem izgubil vse upanje. Caderousse niso našli. Ze sem imel priti prvič pred porotnike, ko se oglasi 8. septembra, torej tri mesece in pet dni po dogodku, v ječi abbe Busoni, na katerega nisem računal nič več, ker želi,

kakor je slišal, govoriti z njim neki jetnik. Kakor je rekel, je izvedel za stvar v Marseilleu in prihitel, da ugodni moji želji.

(Dalje prihodnjič)

— Na vsem svetu je okoli 370 milijonov muslimanov.

Vedno več se jih vozi

WASHINGTON, D.C. — V zadnjih 20 letih se je število šolarjev, ki jih vozijo v šole na javne stroške, pomnožilo za 350%.

CHICAGO, ILL.

FEMALE HELP

HOUSEKEEPER & COMPANION For elderly woman. Must drive. Stay or go. Good salary. 5 days. Must work weekends. References. LA 5-0296

(84)

HOUSEHOLD HELP

HOUSEKEEPER - COMPANION Dependable woman for elderly lady. Prefer pensioner or one on Soc. Sec. Live in, own rm., and board in gd. S.W. home. FI 6-9010 days, FA 3-6401 evens. & wkends.

NEED WOMAN FOR HOUSEHOLD WORK

1 child, some cooking required. 5 days. Mon-Fri. Hrs. 11:30 a.m. — 7:30 p.m. Lincoln Park area. Exc. pay. Refs. 528-5313 or 787-9393.

(84)

MOBILE HOME FOR SALE

WISCONSIN — Beaut. Lisbon 1969. Like new. 12x60 mobile home on 1/2 A. 2 bdrms., compl. furn. Also 15 ft. boat, 35 HP motor & trlr. \$9,500. Pvt. party. by appt. 636-8010

REAL ESTATE FOR SALE

SCHAUMBURG — BY OWNER 3 bdrms., family room, bonus room, 2 1/2 baths, 2 car gar., blt. in oven range, crptg., drapes and curtains. 2 blks. to grade sch. Assumable loan. \$37,900. 894-4370

(83)

BUSINESS OPPORTUNITY

CARRY OUT RESTAURANT in Glenview. Well establ., exc. oppty. Equip. included. Lease bldg. Other interests. Call owner for appt. at 872-8557 aft 6 P.M.

(83)

ŽENINI IN NEVESTE!

NASA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

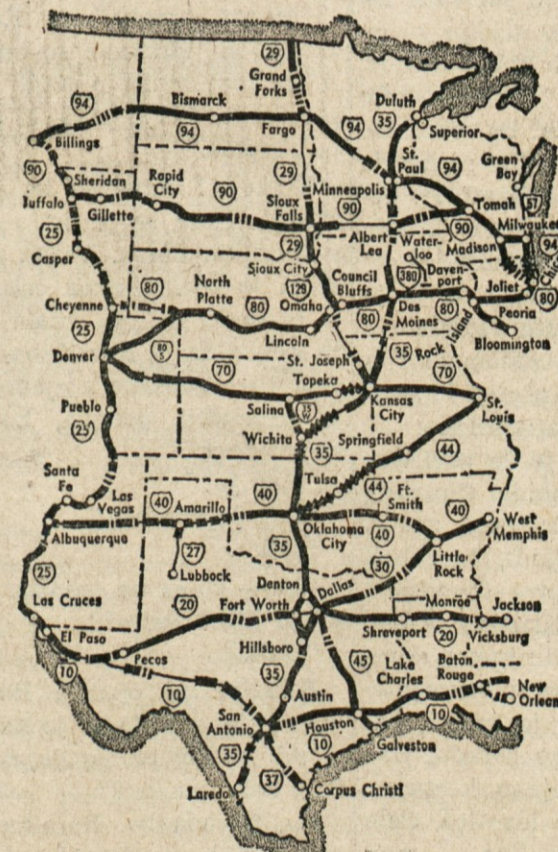
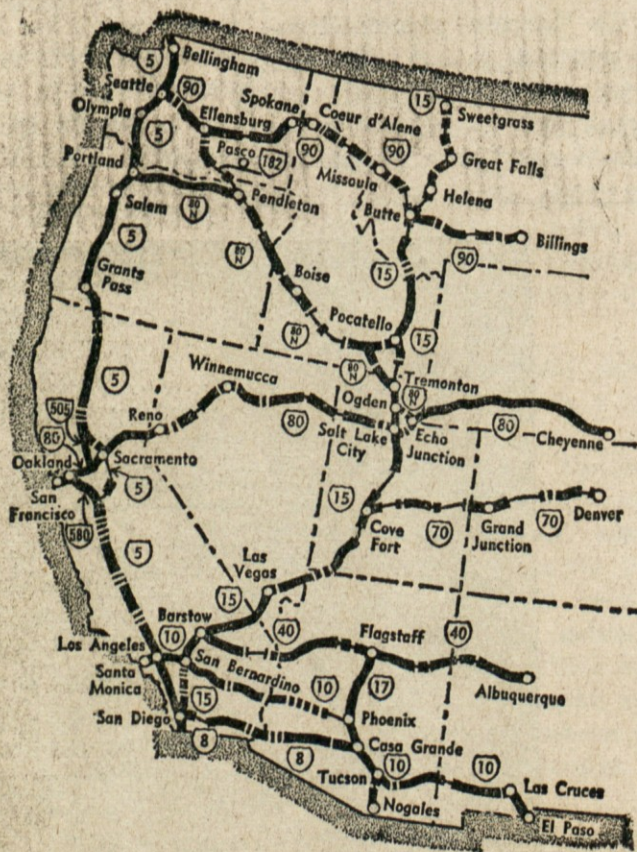
PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN ČRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

HEnderson 1-0628

Tri četrtine brzih avtocest je zgrajenih

Leta 1956 je bil uzakonjen program gradnje mreže brzih, deljenih avtocest v skupni dolžini 42.500 milj. Zvezna vlada nosi 90% stroškov, 10 pa posamezne države. Gradnja je naletela na veliko težav in je ponekod močno zastala, drugod pa je kar dobro napredovala. Skupno je bilo v začetku letošnjega leta zgrajenih 31.543 milj. hitrih cest ali 74%, torej nekoliko tri četrtine celotne mreže.

Slika na levi kaže mrežo brzih avtocest na ZAHODU dežele, slika na desni pa v OSREDNJEM delu dežele.